

מי שהוציא אוהו

פרק רביעי עירובין

גב.

(א) [לעיל מ. כחט"ט ט:];
(ב) ועי' לעיל ג: לה;
גממרה דרנא; (ג) [לעיל
נא:]; (ד) דף נא: ד"ה
איהו, (ה) ע"פ לשה"כ
איוב ה, כו [ע"ש].

גליון הש"ס

גמ' יש לו ד' אמות או
א. עי' לקמן דף ט"ז
מ"ה כלן שבלמה וכו':
גמ' אפי' הכי ניהא
ל"ה. עי' לעיל דף נב
ע"כ דף נ"ה ע"ה:

הגהות וצינונים

[א] ככת"י והדפוס: והדפוס:
הנוטה והאמר ר"י
מחלוקת במקומי
והניא כוותיה: [ב] גי'
רש"ל (גליון), וז"ל
ליך לעיר שמועדין
דפוס: שמועדין (ה)
(כמו שהוא בעל נא
ע"כ, דק"ס) וכו':
במשניות דפוס:
[ג] ככת"י ודפוס: לית
לעיר אחרת שמועדין
ל"ה. [ד] ז"ל רבי מאיר
אומר ודאי עני הוא
וכי' (מהרש"ל בדפוס:);
[ה] רש"ל מ"ז (גליון),
לעיר אחרת שמועדין
[ו] [ז"ל ב' קשיא לרי'
וכי' (גליון) כ"ה בדפוס:
ומהרש"ל הגיה דז"ל
כי קשיא ל' לרי'
וכי': [ח] ככת"י ודפוס:
דפוס: [ט] [לפי
גירסת רש"ל שלשה
דבורי תוס' ד"ה לומר
בכבוד ב"ה הם ד"א
(גליון):

והיה יושב ערב שבת צמיחו ואומר שצמתי צלימא מקום מסוים היה
צין שני התחומין: מאי דעתך. לעשיר את ואמרת שצמתי במקום
פלוגי: והא אמר רב נחמן. ללא שרי ר' יהודה אלא במקומי ותניא
כוותיה דרב נחמן לעיל^א: שבת. שקונה שצמתי ברגליו יש לו ד' אמות
לקניית צית לצד מאלפים לכל רוח:

להחמיר הוא. דמפסקי ארבע אמות:
מתני' מי שיצא. מעשיו ליתך בעיר
אחרת שמועדין צ"ה^ב שפמכה לעירו
במוך ד' אלפים: הוא מותר ליער.
ואע"פ שלא אמר כלום כדפירשתי
לעיל^ג דכיון שיש לו לשם צית ודאי
לא עקר דעמו מהליכתו ונתכוון לקנות
שצמתי בצוף התחום והוא כעני
האומר שצמתי במקום פלוגי וקנה
דלא עני הוא להחזיק בדרך ולרצי
מארי^ד ודאי עני הוא ואי אמר הוא קני
אלא שמתא דיכול היה לערב ולומר
שצמתי במקום פלוגי ולא אמר
מספקא לן אי הוה דעמו לקנות
שצמתי בצוף התחום או צמיחו והכי
זה חמר גמול שאין לו אלא אלפים
שבין צימו לסוף התחום אלל אלפים
שמועדי צימו לצד השני הפסקי דשמתא
בסוף התחום קנה ומסוף התחום
נמי לא קנה אלפים לצד עיר האחרת
שמתא לא קנה שצמתי כאלו כי אם
צמיחו: גמ' תניא נמי הכי. דקשמי
לו צ' צמיס וצמיסן שני תחומי שבת
עסקינן: ביון שהחזיק בדרך קנה
עירוב. אף אם לא אמר שצמתי
בצוף התחום וזכור: יתר על כן.
אפילו לא החזיק בדרך אלא אמר ללאת
והחזירו חצרו ואמר לין פה: זומר
כ"ע א"א פליגי דצריך. שיאמר לו חצרו
לין פה דקדמתי מתניתין דר' יהודה
והחזירו חצרו להשתא דאי משום
זינה ותמה הוא דלדק רבי ודעמיה
למקמי שצמתי בצוף התחום ואע"פ
שלא אמר אלל אם חזר מנעמנו איכא
למימר נמלך ולא קנה שצמתי לשם
דאפילו גלוי דמתא ליכא והכי הוא
כעני עירו: בי פליגי להחזיק. והיינו

האי דהק"ה להחמיר הוא. ואם תאמר תיקשי ליה לשמואל דסוף כ"ד
מעבדין (לקמן דף ט"א): דאמר שבת בעיר חריצה לרצון מהלך
את כולה וחוטא לה אלפים אמה הניח עירובו בעיר חריצה אין לו
ממקומו אלא אלפים אמה ו"ל מכל מקום צמתא כי אורחיה כשאין
נותן עירובו בעיר חריצה הוא להקל:

ואמר תהא שביתתי בצמתא א"ל אביי מאי
דעתך^ב ר"מ ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה
ואמר רב חסדא מחלוקת במקום פלוגי והא
ר"י^ג ותניא כוותיה א"ל הדרי בי ואמר רמי בר
חמא הרי אמרו שבת יש לו ד"א^ד הנותן את
עירובו^ה. יש לו ד"א או לא אמר רבא ת"ש לא
אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר
שלא יצא ויערב ברגליו ואי אמרת אין לו האי
להקל להחמיר הוא. אפילו הכי ניהא ליה כי
היכי דלא נטרח וניפוק: מתני' א^א מי שיצא
ליך בעיר שמועדין בה^ב והחזירו חבירו הוא
מותר ליעך וכל בני העיר אסורין דברי רבי
יהודה ר"מ אומר כל שהוא יכור לערב ולא
עירב הרי זה חמר גמול: גמ' א^א מאי שנא
איהו ומאי שנא אינהו אמר רב הונא הכא
במאי עסקינן כגון שיש לו שני בתים וביניהן
שני תחומי שבת איהו כיון דנפק ליה
לאורחא הוה ליה עני והני עשירי נינהו תניא
נמי הכי מי שיש לו שני בתים וביניהן שני
תחומי שבת כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב
דברי ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי בר'
יהודה: אפילו מצאו חבירו ואמר לו לין פה
עת חמה הוא עת צינה הוא למחר משכים
והולך אמר רבה לומר כולי עלמא לא
פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף
אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי

לומר רבה לומר רבא ת"ש לא
אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר
שלא יצא ויערב ברגליו ואי אמרת אין לו האי
להקל להחמיר הוא. אפילו הכי ניהא ליה כי
היכי דלא נטרח וניפוק: מתני' א^א מי שיצא
ליך בעיר שמועדין בה^ב והחזירו חבירו הוא
מותר ליעך וכל בני העיר אסורין דברי רבי
יהודה ר"מ אומר כל שהוא יכור לערב ולא
עירב הרי זה חמר גמול: גמ' א^א מאי שנא
איהו ומאי שנא אינהו אמר רב הונא הכא
במאי עסקינן כגון שיש לו שני בתים וביניהן
שני תחומי שבת איהו כיון דנפק ליה
לאורחא הוה ליה עני והני עשירי נינהו תניא
נמי הכי מי שיש לו שני בתים וביניהן שני
תחומי שבת כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב
דברי ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי בר'
יהודה: אפילו מצאו חבירו ואמר לו לין פה
עת חמה הוא עת צינה הוא למחר משכים
והולך אמר רבה לומר כולי עלמא לא
פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף
אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי

לומר רבה לומר רבא ת"ש לא
אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר
שלא יצא ויערב ברגליו ואי אמרת אין לו האי
להקל להחמיר הוא. אפילו הכי ניהא ליה כי
היכי דלא נטרח וניפוק: מתני' א^א מי שיצא
ליך בעיר שמועדין בה^ב והחזירו חבירו הוא
מותר ליעך וכל בני העיר אסורין דברי רבי
יהודה ר"מ אומר כל שהוא יכור לערב ולא
עירב הרי זה חמר גמול: גמ' א^א מאי שנא
איהו ומאי שנא אינהו אמר רב הונא הכא
במאי עסקינן כגון שיש לו שני בתים וביניהן
שני תחומי שבת איהו כיון דנפק ליה
לאורחא הוה ליה עני והני עשירי נינהו תניא
נמי הכי מי שיש לו שני בתים וביניהן שני
תחומי שבת כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב
דברי ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי בר'
יהודה: אפילו מצאו חבירו ואמר לו לין פה
עת חמה הוא עת צינה הוא למחר משכים
והולך אמר רבה לומר כולי עלמא לא
פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף
אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי

לומר רבה לומר רבא ת"ש לא
אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר
שלא יצא ויערב ברגליו ואי אמרת אין לו האי
להקל להחמיר הוא. אפילו הכי ניהא ליה כי
היכי דלא נטרח וניפוק: מתני' א^א מי שיצא
ליך בעיר שמועדין בה^ב והחזירו חבירו הוא
מותר ליעך וכל בני העיר אסורין דברי רבי
יהודה ר"מ אומר כל שהוא יכור לערב ולא
עירב הרי זה חמר גמול: גמ' א^א מאי שנא
איהו ומאי שנא אינהו אמר רב הונא הכא
במאי עסקינן כגון שיש לו שני בתים וביניהן
שני תחומי שבת איהו כיון דנפק ליה
לאורחא הוה ליה עני והני עשירי נינהו תניא
נמי הכי מי שיש לו שני בתים וביניהן שני
תחומי שבת כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב
דברי ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי בר'
יהודה: אפילו מצאו חבירו ואמר לו לין פה
עת חמה הוא עת צינה הוא למחר משכים
והולך אמר רבה לומר כולי עלמא לא
פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף
אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי

כ"א מ"י פ"ז מהל'
עירובין הלכה ט טו
ש"ע א"ת ח"י טו ע"ג:
ע ב ג מ"י ט"ז ט"ז ע"ע
ט"ז ספיקא א:

רבינו חננאל

פלוגי א"ל אביי כמאן כרב
חסדא דאמר מחלוקת
במקום פלוגי ור' יהודה
מחזיר הוא רב נחמן [פליגי]
עליה ותניא כוותיה. א"ל
הדרי בי. אמר רמי בר
חמא הרי אמרו שבת
יש לו ד' אמות. פי' (א)
המניח עירובו יש לו ד'
אמות אי לא ופשיט רבא
הוא ד' מרתין לא אמרו
לערב בפת כלומר להניח
עירובו בפת אלא להקל
על העשיר מכלל שזה היה
שינוי ואי אמרת המניח
עירובו אין לו ד' אמות
הוא שהרי הוא להחמיר
הוא שהרי הפסיד ר' יוסי
אמות אלא ש"מ יש לו
רומי בר חמא (סברא)
[סברן] תא נחא ליה דלא
נטרח: מתני' מי שיצא
ליך לעיר שמועדין
בה כ"י. כבר פירשנוה
לפעולה. תניא כוותיה דרב
הוא נ"י שיש לו ב' בתים
ובניהן ב' תחומי שבת
כיון שהחזיק בדרך קנה
עירוב במקום שסיים
שביתתו דברי ר' יהודה
יתר על כן (ור"י [אמר ר']
יוסי בר' יהודה אפי'
מצאו חבירו וא"ל לין פה
עת חמה או עת צינה הוא.
למחר משכים והולך.
אמר רבה אם החזיק
שצריך לומר שביתתי
במקום פלוגי כ"ע פליגי
פלוגי דצריך דכיון דהוא
אזיל באורחא אפי'
שהחזיק צ"ל. כי פליגי
במי שאמר שביתתי
במקום פלוגי אם צריך
להחזיק ר' יהודה אמר
צריך. ר' יוסי בר' יהודה
אמר אינו צריך. ורב יוסף
אמר האומר שביתתי
במקום פלוגי שצריך נמי
להחזיק כ"ע לא פליגי
פלוגי צריך כי פליגי
במחזיק אם צריך לומר
נמי שביתתי במקום פלוגי
אי לא ר' יהודה אמר צריך
ר' יוסי בר' יהודה אמר
(אינו צריך) כיון שהחזיק
בדרך אע"פ שלא אמר
שביתתי במקום פלוגי
קנה שביתתו במקום.
ואספקנא כרב יוסף דרב
יהודה בר אישתתא אייתי
לרב נתן בר הושעיה
כלכלה דפירי כי אזיל
שבקיה עד דנחת לדרגא
והחזיק להוליכה א"ל
בית הכא וקדים זיל כדרב
יוסף

השק שלמה על ר"ח

(א) נראה דחמר כאן וז"ל פי'
שגמ' יש שקיה שצמתי בתלוי
ט לו ד"ה לצד מאלפים לכל
ות.

